

A D

LECTOREM.

UT Theoria Finis est Praxis; ita Praxeos Ultimum est Praescriptio: ideoque licet qui nil prater Medicamenta callet, pro Empirico habendus sit; qui tamen apposite praescribere nescit, Medici nomine prorsus indignus est. Circa hoc verò Tyrones, & quicumque Medicinam ex raptu factitant, quam turpiter se gerunt, Filium (quod vocant) Pharmacopæorum nimis edocet. Deus bone! quanta Inscitia specimina, Negligentiae portenta, & Medicorum opprobria, in Officinis suspensa, doluimus, horruimus! Est ubi non tantum Injucunda, Inefficacia & Aliena; sed Ἀούσα, & planè Perniciosa praescribi videas. Subinde Formulam farragine plusquam Mithridaticâ confusam observes. Aliquando absurdè adeò violatas Pharmacia Leges animadvertas, ut Praescriptor vel ipsis Pharmacopæorum Pueris deridiculo sit; eorumque castigationibus opus habeat. Omnes Praescribentium enormitates exposuisse, & meritò vellicasse longum esset: Patientur verò hujus ævi Medici, ut aliud quoddam Praxeos Incommodum inauspicatò introductum, iis si non exprobrem, saltem conquerar. Ex quo enim Veterum inconditam Praescribendi luxuriem immodicè aversantes, Materia Medica limites ultra fas contraxere; & Formulis

* 2

Ad Lectorem.

mulis nimis paucis, & tritis Praxin oscitanter moliti sunt; non difficile fuit Medicastro, tam Erraticis, quam Officinalibus, istiusmodi Praescripta transcribere, Libellosque Medicamentarios conficere; quorum ope, Decumbentium cubicula perfrictâ fronte passim infestant; & Recepta (quibus uti nesciunt) perniciosè venditant: Atque Docti interim, & Experti vel prorsus excluduntur; vel serò nimis accersuntur. Si cuiquam ergò Cordi & Cura est, ut Medicina prisca dignitas restituatur; & Aesculapii Templum Ardelionibus repurgetur; ieiunâ hâc Praxi dimissâ, magnificè praescribat; pulchrè variet, & Empiricorum captum superet, necesse est.

Ut hoc praclarum Opus (quantum in me est) promoveatur; & Ars praescribendi reformetur, huius est Opusculi Institutum: Illique quo à Pharmacopœiis aliis, quae Remedia non extempore sumenda, sed Officinis asseruanda exhibent, aptè distinguam, Pharmacopœia extemporanea titulum indidi. En ergo (non ut Agyrtis Receptula; sed Ratione utentibus Adminicula suppeditem) Praescriptorum (uti spero) elegantium, & efficacium, ad omnes ferè Medendi Intentiones accommodatorum, Syllogen tibi sisto. Nil interim quasi Nostrum, & Infallibile magistraliter obtrudo; sed Paradigmata solùm, quae imiteris, aut superes; quaeque aut Mutata, aut Integra in usum depro-
mas,

Ad Lectorem.

*mas, candidè propono. Horum pleraque Ipse-
met expertus sum, degustavi, & sapius emen-
davi. Pauca ex optima nota Auctoribus de-
cerpti; Quaedam ab Amicis impetravi; Par-
tem verò longè maximam è Praxi propriâ se-
legi. In hisce componendis, quoad materiam
Medicam, quæ maximè viderentur Efficacia,
Tuta, Fucunda, & facile Parabilia diligen-
ter cooptavi. Quoad Formulas, Simplicium
paucitati; proportioni exactæ; Totiusque con-
cinnitati operam dedi. Deindè quoniam apud
Singulorum palata gratiam inirem; necnon
prescribendi campum latius extenderem, am-
ple Remediorum Copia studui; multiplicemque
Variatatem adduxi. Denique quò Mercenario-
rum istorum Homuncionum, qui ad stipem, &
victum queritandum, Libros latinè scriptos,
in Idioma Anglicum vertere; sepiusque suis
notatiunculis, & (si Diis placet) emendatio-
nibus miserè defædatis edere solent: Horum (in-
quam) injuriis quo minus pateam, Doses, Vi-
res, & Usus adnotare coactus sum. In hisce
autem enarrandis, summè cavi, nè vanas
Laudes unquam accumularem; sed genuinas
Virtutes fideliter explicarem; Easque non nudè,
& Empiricè traderem; sed unà cum Etiolo-
giâ, Monitisque Practicis, tam à Memetipso
excogitatis, quam ab Authoribus mutuatis, fre-
quenter illustrarem. Atque hæc sunt quæ de hu-
jus Libelli Instituto & Usu præfanda esse censui.*

* 3

Lector

Ad Lectorem.

Lector benevole.

Dum Quartam hanc Editionem (urgente Bibliopolâ) meditor, Thomas Aylwin de Peters-field in Comitatu Hantonix, Medicina Doctor, Practicus (ut audio) celebris, nec non Vir longè humanissimus, Viginti Aurea è Gazophylacio suo Medico selegit, mihi (licèt ignoto) spontè obtulit; Atque (publicè ut proficeret) meis intermisceri voluit. Si hujus ad exemplum, Alii præcellentes Medici Expertæ notare & in lucem proferre dignarentur, præclarum Generositatis specimen ederent; magnam apud omnes Gratiâ collocarent; & à Bonis cum fœnore reportarent.

Præter hæc tam candidè communicata, Plura etiam de Meis nunc adjicio: atque ità formularum numerum Octingenarium adimpleo. Ad Millenarium quidem accumulasse statueram; quasi ad illud, respicerem, Mille Mali species, Mille Salutis erunt. Sed Libri moles tunc portatu incommodior dissuasit; & impunita quorundam Improbitas, effrenisque Licentia prohibuit; imò vehementer adeo prohibuit, ut (serò sapiens profiteor) vel hæctenus Editorum jam penè me pigeat, paniteatque.

Cum enim junioribus Æsculapii Filiis, Academicè enutritis, Philosophicè, & Medicè institutis, iisque solis, Hæc Mea dicata esse vovueram, atque idpropter Eruditorum Sermonè obvoluta (ut par fuit) recondideram.

En!

Ad Lectorem.

En! Scribillantes, Impuri Translatores, contra jus, fasque Librum non suum (ut Plagiarii Liberos alienos) prædati; Romanâ illum veste spoliant; Anglicanâ Larvâ debonestant; Bullisque Tintinnabulisque suis turpiter assutis, Marionem similem, & Parenti vix agnoscendum, odiosè dimittunt; Populoque prostituunt.

Unam hujusce mei Libri Translationem ipse vidi: de Tribus aliis audivi: & Quidam ex istis Prædonibus eò Impudentia pervenit, ut Versionem (imo Perversionem, si ita dicam) suam, me inconsulto; & si consulisset, invittissimo) Typographo tradiderit & prælo subjecerit.

Hoc cum certò rescissem, Hostis Cuniculos Cuniculis accipere necessum erat: indeque statim (quod si per me stetisset, maximè noluissem) Novellis Publicis monitum inserui, Memetipsum Librum proprium Linguâ vernaculâ donatum; quoad Formulas, & Scholia auctum; & accuratiùs emendatum propediem esse Editurum. Atque hoc telo Injurias clam paratas fortè repuli, indignumque Facinus pro tempore propulsavi.